

۲۰۱۶/۰۶/۰۳

جلیل غنی هروی

تلاش برای یک اتحاد نا مقدس دیگر

با کشته شدن ملا منصور رهبر طالبان در یک حملهٔ طیارهٔ بدون پیلوت امریکائی در خاک پاکستان به امر بارک اوباما رئیس جمهور ایالات متحدهٔ امریکا در بیست و یکم ماه می، پراگندگی و اختلاف در گروه طالبان بار دیگر بروز کرد همان طوریکه با اعلام مرگ ملا عمر رهبر این گروه در یکسال قبل رخ داد و در نتیجه گروه دیگری از طالبان به رهبری ملا رسول قد علم کرد و تعداد دیگری هم از رده های پائینتر این گروه، ملا اختر محمد منصور جانشین ملا عمر را یکی از دست نشاندهگان پاکستان خواندند.

اکنون کشته شدن ملا منصور، که بعضی از نظریه پردازان یکی از دلایل کشته شدن او را رد پیشنهاد مذاکره با حکومت افغانستان و مخالفت او با چنین مذاکرات و جست و جوی راه حلی از طریق مذاکره میدانند، بروز چنین اختلافات و هم ضعیف شدن موقف طالبان و توجیه دوام جنگ از طرف این گروه به حامیان منطقوی و بین المللی آن مخصوصاً شیخ نشین های حوزهٔ خلیج، بر روحیهٔ رهبری گروه طالبان و صفوف پائینی این گروه تأثیرات خود را وارد کرده است.

از جانب دیگر اقدام به کشتن ملا منصور که نخستین اقدام عمده از جانب ایالات متحدهٔ امریکا در خاک پاکستان بعد از کشتن اسامه بن لادن است، اخطار جدی غرب و امریکا به پاکستان است که باید دست از حمایت گروه های دهشت افکن در خاک این کشور بردارد و برای تأمین صلح در افغانستان و منطقه صادقانه همکاری نماید در غیر آن به قول زلمی خلیل زاد سفیر پیشین و نمایندهٔ خاص ایالات متحده برای افغانستان در دوران ریاست جمهوری جارج بُش «پاکستان یک کوریای شمالی دیگری خواهد بود که با داشتن چند بم ذروی در انزوا به سر خواهد برد»

کاسهٔ صبر غرب و امریکا هم بالاخره از بازی های دو گانهٔ پاکستان در رابطه با افغانستان و همکاری در مبارزه با دهشت افگنی و تأمین صلح لبریز گردید و کشتن ملا منصور طوریکه معلوم میشود آغاز کار خواهد بود و باز هم به قول خلیل زاد: «عواقب دیگری» هم در پی آن خواهد داشت.

در اینکه گروه های دهشت افکن در پاکستان، از جمله گروه طالبان، موقفی را که چند سال قبل پیش از کشته شدن بن لادن و مرگ ملا عمر و حالا کشته شدن ملا منصور داشتند فعلاً چه در صحنهٔ بین المللی و چه در منطقه از دست داده اند، شکی نیست و برای اعاده و یا حد اقل حفظ موقف ضعیف فعلی تلاش های مزبوحانهٔ

شان را براه انداخته اند و به هر جانب و خس و خاشاک چون غریقی که آخرین تلاش خود را می کند تا از مرگ نجات یابد، سعی دارند اگر بتوانند مشترکاً به کشتار و وحشت و دهشت افگنی ادامه بدهند. جالب اینجاست که حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار هم برای تقویۀ خویش با استفاده از موقع پیشنهاد ائتلاف و یا یکجا شدن با گروه طالبان را یک هفته قبل نمود.

حالا طالبان و بقایای القاعده سعی دارند اتحاد نا مقدس دیگری برای ادامه خونریزی های شان در افغانستان و منطقه تشکیل بدهند.

"ینس استولنبرگ" منشی عمومی پیمان اتلاننیک شمالی، ناتو، گفته که پیمان ناتو از قوای امنیتی افغانستان پشتیبانی خواهد کرد و به بی ثباتی در افغانستان رسیدگی خواهد نمود. او می گوید: « قوای خود را در عملیات ها دخیل نمی سازیم ولی بجای آن قوای امنیتی افغانستان را آموزش می دهیم تا به بی ثباتی رسیدگی کنیم و با هراس افگنی بجنگیم»

منابع پیمان ناتو اظهار داشته اند که القاعده در تلاش است روابط خود را با طالبان در افغانستان گسترش دهد تا از حمله هوایی امریکا در امان باشد و در عوض تجربه های هراس افگنانه خود را در اختیار طالبان قرار خواهد داد. اما همین منابع تأکید می کنند که نه القاعده و نه هم طالبان در امان نخواهند بود.

جنرال "چالز کلیولند" سخنگوی قوای امریکا و ناتو در افغانستان نیز این نظر پیمان ناتو را انعکاس داده، می گوید که القاعده تلاش دارد با طالبان به توافق برسد که آنها مناطق امنی را برای القاعده فراهم نمایند تا این گروه بتواند از حملات هوایی امریکا در امان باشد و بجای آن القاعده همکاری های هراس افگنانه را با گروه طالبان بیشتر خواهد ساخت.

این تلاش ها با کشته شدن ملا منصور و تعیین هبت الله قاضی القضاة طالبان بجای او و ملا یعقوب پسر ملا عمر و سراج الدین حقانی از شبکه دهشت افکن حقانی به حیث معاونین او، کوششی است برای حفظ اتحاد صفوف طالبان و تقویۀ موقف این گروه در جنگ در افغانستان.

در عین زمان مذاکرات صلح که بین چهار کشور در چهار دور دایر گردید و همان طوری که تصور شده می توانست، نتیجه مطلوبی از آن با در نظر داشت سوابق عدم صداقت پاکستان در راه حل غیر نظامی به تلاش های مخالفین مسلح افغانستان انتظار برده نمی شد، نیز به تعویق افتاده و برای نخستین بار بود که جنرال "نیلکسن" قوماندان قوای امریکا و ناتو در افغانستان دو روز پیش اظهار داشت که این مذاکرات در آینده نزدیک دایر نخواهد شد.

یکی دیگر از تعویق و یا التوای این مذاکرات بین افغانستان، پاکستان، ایالات متحده امریکا و چین به حیث تضمین کنندگان و حامیان این روند، عدم توافق رهبری طالبان به دوام این مذاکرات است زیرا طوریکه از گزارش ها و تحلیل های آگاهان و مبصرین بر می آید هم شخص هبت الله رهبر جدید طالبان و هم معاونین او ملا یعقوب و ملا سراج الدین حقانی مخالف مذاکره با حکومت افغانستان و رسیدن به یک راه حل از طرق غیر نظامی هستند. طالبان برای اینکه قدرت خود را به نمایش بگذارند و نشان دهند که کشته شدن ملا منصور تأثیری بر آنها در میدان نبرد و فعالیت های دهشت افگانه نداشته، در چند هفته اخیر به اختطاف ها و حملات انتحاری شان در افغانستان افزوده اند در حالیکه این نشانه از شکست آنها در جنگ رویاروی با قوای امنیتی افغانستان و عزم و

اراده قوی نیروهای جانباز و فداکار افغان برای دفاع از خاک، تمامیت ارضی، استقلال و دست آورد های پانزده سال اخیر و جلوگیری از سقوط افغانستان به یک دوران دیگر ظلمت و استبداد است. حالا که غرب و در راس ایالات متحده امریکا به ماهیت واقعی عدم صداقت پاکستان در روند صلح در افغانستان بخوبی پی برده و به روی همین منظور کمک های مالی در حدود نهمصد میلیون دالر را منوط به تصدیق وزارت دفاع ایالات متحده به همکاری صادقانه پاکستان در مبارزه با دهشت افگنی ساخته و تادیبه آنرا کانگرس ایالات متحده معطل قرار داد، بهتر خواهد بود که ایالات متحده و ناتو نه تنها بر چنین فشار هایی بر پاکستان بیفزایند بلکه در تقویه قوای امنیتی افغان و حمایت قاطع شان از مردم افغانستان نیز سخاوتمندی بیشتر نشان دهند.

پایان

